

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 33/12
16.05.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Л. К. (раније Х.), због кривичног дела фалсификовање новца из члана 168. став 4. Основног кривичног закона, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. бр. 258/12 од 24.04.2012. године, подигнутом против правноснажне пресуде Основног суда у Суботици 6К 915/10 од 10.02.2012. године, у седници већа одржаној дана 16.05.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. бр. 258/12 од 24.04.2012. године, па се ПРЕИНАЧУЈЕ правноснажна пресуда Основног суда у Суботици 6К 915/10 од 10.02.2012. године и према окривљеном Л.К. (раније Х.), на основу члана 354. тачка 3. Законика о кривичном поступку,

ОДБИЈА СЕ ОПТУЖБА

да је: неутврђеног дана почетком јула месеца 2003. године у Л., способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, лажан новац који је примио као прави ставио у оптицај тако што је претходно од НН лица добио две новчанице од 200 еура, серијског броја Н-01004796865 и серијског броја З-11103476338 за које је у том моменту сматрао да су праве, а потом је наведене новчанице ставио у оптицај приликом куповине „лап-топа“ од В.С. у њеној кући у ул. ..., након чега је лап-топ одвезао возилом рег. бр. ... и исти задржао за себе, иако је био свестан свога дела и хтео његово извршење,

- чиме би извршио кривично дело фалсификовање новца из члана 168. став 4. Основног кривичног закона.

Трошкови кривичног поступка из члана 193. став 2. тачка 1. до 6. Законика о кривичном поступку, као и нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца окривљеног, падају на терет буџетских средстава.

Образложење

Правноснажном пресудом Основног суда у Суботици 6К 915/10 од 10.02.2012. године, окривљени Л.К. (раније Х.) оглашен је кривим за кривично дело фалсификовање новца из члана 168. став 4. Основног кривичног закона(ОКЗ) и изречена му је условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, која се неће извршити ако окривљени за време од две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Уз то, од окривљеног је одузет лажан новац - две новчанице од 200 еура, означених серијских бројева и окривљени је обавезан на плаћање суду трошкова кривичног поступка у износу од 7.500,00 динара и паушала у износу од 3.000,00 динара, у року од 15 дана од правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости, Ктз. бр. 258/12 од 24.04.2012. године, против наведене правноснажне пресуде, због повреде кривичног закона - члан 369. тачка 2. Законика о кривичном поступку (ЗКП) у вези са чланом 103. тачка 7. Кривичног законика (КЗ) у вези са чланом 104. став 6. КЗ (члан 95. став 1. тачка 6. ОКЗ у вези са чланом 96. став 6. ОКЗ), са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи, преиначи побијану пресуду и на основу члана 354. тачка 3. ЗКП донесе пресуду којом се према окривљеном Л.К. одбија оптужба за кривично дело фалсификовање новца из члана 168. став 4. ОКЗ, услед наступања застарелости кривичног гоњења.

Врховни касациони суд је у смислу члана 422. став 2. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости окривљеном Л.К. (Х.) и његовом браниоцу адв. И.Х. из С. и у седници већа, о којој је у смислу члана 422. став 3. ЗКП обавестио Републичког јавног тужиоца који седници није присуствовао, размотрио списе предмета, са правноснажном пресудом против које је захтев подигнут, па је по оцени

навода и предлога изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву истиче да је побијаном правноснажном пресудом учињена повреда кривичног закона на штету окривљеног, из члана 369. тачка 2. ЗКП у вези са чланом 95. став 1. тачка 6. ОКЗ у вези са чланом 96. став 6. ОКЗ.

Наиме, оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Суботици (Кт. бр. 104/2006), а након измене на главном претресу од 09. 02. 2012. године, преузете оптужнице Окружног јавног тужиоца у Суботици Кт бр. 179/03 од 07. 09. 2004. године, и то у погледу чињеничног описа и правне квалификације дела и назива оптужног акта, окривљени Л.К. (раније Х.) оптужен је за кривично дело фалсификовање новца из члана 168. став 4. Основног кривичног закона („Службени лист СФРЈ“ бр. 44/76...54/90; „Службени лист СРЈ“ бр. 35/92...61/2001; „Службени гласник РС“ бр. 39/2003), дакле по раније важећем кривичном закону као блажем за окривљеног јер се за кривично дело из члана 168. став 4. ОКЗ могла изрећи новчана казна или затвор до једне године.

Према одредби члана 95. став 1. тачка 6. ОКЗ, кривично гоњење за кривично дело за које се по закону може изрећи затвор до једне године или новчана казна (што је случај са кривичним делом које је окривљеном стављено на терет), не може се предузети кад протекне две године од извршења дела. Одредбом члана 96. став 6. ОКЗ, прописано је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења (апсолутна застарелост), што у конкретном случају значи кад протекне четири године од извршења дела.

Кривично дело из члана 168. став 4. ОКЗ за које је оптужен окривљени Л.К., према чињеничном опису у оптужном акту, извршено је „неутврђеног дана почетком јула месеца 2003. године“, из чега следи да је апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног за то кривично дело наступила 01. 07. 2007. године, односно пре него што је донета побијана правноснажна пресуда.

Због тога је првостепени суд, по правилној примени кривичног закона, морао донети пресуду којом се, на основу члана 354. тачка 3. ЗКП, одбија оптужба према окривљеном за предметно кривично дело, па како то није учинио већ је побијаном пресудом окривљеног огласио кривим за кривично дело из члана 168. став 4. ОКЗ и изрекао му условну осуду за то дело, у односу на које је наступила немогућност кривичног гоњења због застарелости, то је побијаном пресудом учињена повреда кривичног закона на штету окривљеног, истакнута у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 30. став 1, Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/2008), у вези са чланом 420. ЗКП, а применом члана 425. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде, односно уважио захев за заштиту законитости и побијану пресуду преиначио, тако што је на основу члана 354. тачка 3. ЗКП према окривљеном одбио оптужбу за предметно кривично дело, док је о трошковима кривичног поступка одлучио на основу члана 197. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник,

Наташа Бањац

Председника већа-судија

Бата Цветковић